

TÖRÖK GYULA ÜGYVÉDI IRODA

H-1081 Budapest, II. János Pál pápa tér 3. III. emelet
tel.: +36 1 631 1417, fax: +36 1 631 1417, e-mail: info@toroklaw.hu

Alkotmánybíróság

1015 Budapest,
Donáti u. 35-45.

A Budai Központi Kerületi Bíróság útján!

1021 Budapest,
Budakeszi út 51/B.

Egyidejűleg közvetlenül megküldve az Alkotmánybíróságnak.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/193-0/2018</i>	
Érkezett: 2018 FEBR 05.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>0 db</i>	<i>du</i>

Budapest, 2018. február 1.

Ügyszám: I.f.-on 8.P.XI.24.020/2011

Tárgy: alkotmányjogi panasz kiegészítés

TÉRTIVEVÉNYES LEVÉL ÚTJÁN!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

UPTREND Tanácsadó Kft. „f.a.”

████████████████████ kérelmező (a továbbiakban „Kérelmező”) korábban mellékelt csatolt meghatalmazással igazolt képviseletében, az ██████████ alperes ellen a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt fenti ügyszám alatt indított peres eljárásban, a Fővárosi Törvényszék 4.Gf.75.420/2017/8-I. ssz.-ú jogerős ítélete ellen 2018. január 29. napján az I. f-ú Bíróságon személyesen benyújtott alkotmányjogi panaszunk kapcsán az alábbi

beadvány kiegészítést

terjesztünk elő.

Kérjük, hogy a T. Alkotmánybíróság a jelen beadványunkat az alkotmányjogi panaszunk részeként értékelni szíveskedjék.

1. Hangsúlyozzuk az alkotmányjogi panaszunkban kifejtett álláspontot, hogy a II. fokon eljáró Fővárosi Törvényszék a pert olyan jogalapon és körben döntötte el, melyet a kérelmező felperes kereseti kérelme nem tartalmazott.
2. A II. f-ú Bíróság a felperes keresetén túlterjeszkedett azzal, hogy tévesen határozta meg a per során eldöntendő kérdést. Nem azt vizsgálta, hogy a felek között fennállt bérleti szerződés alapján a felperes köteles volt-e a közös területek használata után költséget fizetni vagy sem, hanem valamennyi perirat, nyilatkozat és bizonyítási nyilatkozattal szemben azt vizsgálta és abban határozott (egyébként iratellenesen), hogy milyen számítási módszer alapján kellett volna a felperesnek fizetnie a használat után.

2

3. A periratok között elfekvő, a Fővárosi Bíróság 3.Gf.75.385/2011/10. ssz-ú végzése helyesen határozta meg a jogvita során eldöntendő kérdést, amikor a végzés 8. oldalának utolsó bekezdésében az alábbiakról rendelkezett:
„Az I. f-ű bíróság helyesen mutatott rá, miszerint a perbeli jogvita elbírálásához abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy mi volt a felek megállapodása a felperest terhelő áramdíjra, a közös területek használatával kapcsolatban terhelte-e és milyen fizetési kötelezettség a felperest.”
4. A Fővárosi Bíróság fent idézett korábbi végzésben helyesen került megállapításra az eldöntendő jogkérdés, amely szerint a per során az elsődleges kérdés az volt, hogy felperest a felek megállapodása alapján terhelte-e a közös használatú területek után áramdíj, vagy sem. Ha és amennyiben az nyert volna bizonyítást, hogy felperest terhelte ezen költség, úgy csak és kizárólag abban az esetben lehetett volna vizsgálni azt a kérdést, hogy milyen számítási módszer alapján kellett volna azt meghatározni.
5. Tekintettel arra, hogy egyrészt a felek a bérleti szerződésükben nem állapodtak meg ilyen költség felperes általi térítésében, másrészt az alperes nem tudta bizonyítani a per során, hogy a felek között született szóbeli megállapodás a közös területek után való áramdíj fizetésről, valamint a per iratai is alátámasztották, hogy a felek sosem állapodtak meg ilyen, felperest terhelő kötelezettségről, így a II. f-ű Bíróság a tévesen meghatározott perbeli kérdés megválaszolásával a felperesi kérelmen túlterjeszkedett.
6. A II. f-ű Bíróság a fentiekben kifejtettek szerint a Pp. 3. § (2) bekezdésében foglalt kérelemhez kötöttségének elvét megsértette, vagyis a felek önrendelkezési jogának legfontosabb joghatását, melynek értelmében a bíró már az eljárás megindulásakor kötve van a felek által előterjesztett kérelemhez, vagyis a keresethez. Ezen alapelvet erősíti meg a Pp. 215. §, melynek értelmében a bíróság érdemi döntése nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, hiszen a döntésének pontosan az szab keretet.
7. Ezen túlmenően a II. f-ű Bíróság a peres felek, mint a közöttük fennállt szerződés tekintetében szerződő felek közös szerződéses akaratát bírálta felül az ítéletével, amikor - a szerződéskötés körülményeit nem ismerve, figyelmen kívül hagyva, valamint a jogszabály által kötelezően előírt írásbeliséget negligálva – azt egy lényeges szerződéses feltétel vonatkozásában saját szubjektív véleménye alapján kvázi felülírta, amikor is kijelentette, hogy felperesnek fizetnie kellett volna a közös használatú területek után áramdíjat.
8. Tette ezt annak ellenére, hogy a bérleti szerződésben ilyenfajta megállapodásra semmilyen utalás nincs, valamint a peres iratok és egyebekben a II. f-ű Bíróság által is elfogadott tényállás szerint is nyilvánvaló, hogy szóbeli megállapodásra sem került sor a felek között. A II. f-ű Bíróság tehát a felek Ptk-ban biztosított szabad, egybehangzó szerződéses akaratát ignorálta azzal, hogy a szerződés rendelkezésein túlmenően és a perbeli jogkérdést tévesen meghatározva hozta meg az ítéletét.
9. Alapvetően hibás, valamint tényállás és iratellenes a II. f-ű Bíróság azon megállapítása miszerint: *„A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okszerűen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, amikor arra a következtetésre jutott, hogy alperes nem tudta sikerrel bizonyítani, hogy a peres felek megállapodtak a közös helyiségek áramfogyasztásának fogyasztás arányos viselésében. Ebből a megállapításból azonban nem lehet okszerűen azt a következtetést levonni, hogy felperest egyáltalán nem terhelte áramdíj fizetési kötelezettség az almerőjén mért fogyasztást meghaladóan.”*

Elsősorban a megelőző eljárásban a Fővárosi Bíróság 3.Gf.75.385/2011/10. ssz-ú végzése is helyesen mutatott rá, hogy magát a felek megállapodását a közös területek utáni áramdíj fizetésben az alperesnek kellett bizonyítania.

9

„Miután a felperes arra hivatkozott, hogy az alperes általi számlázás nem felel meg a felek közti megállapodásban foglaltaknak, mely nemleges tény bizonyítására a felperes nem volt kötelezhető, ezért az alperest terhelte annak bizonyítása és ennek terhe, hogy a felek megállapodtak a közös használattal járó költségek viselésében és ennek mértékében, mely megfelel az alperesi számítási módnak.” [kiemelés 9. oldal 2. bekezdés]

„Az I. fokú bíróság tényszerűen állapította meg, hogy a felek írásbeli szerződése e vonatkozásban semmiféle rendelkezést nem tartalmaz, mely tény a felek által nem volt vitatott.” [kiemelés 9. oldal 3. bekezdés]

„Mindebből értelemszerűen következik, amennyiben az nyerne bizonyítást hogy a felperesnek a saját almérővel mért fogyasztásán kívül további áramdíj fizetési kötelezettsége nem volt, úgy az ezen felüli teljesítések részéről tartozatlan fizetésnek minősülnek.” [kiemelés 9. oldal 5. bekezdés]

„Amennyiben a felperesi számlázás alapjául szolgáló megállapodás ítéleti bizonyossággal nem lenne megállapítható, úgy a felperes részéről nem vitásan tartozatlan fizetés történt, amely visszafizetése hiányában az alperes jogalap nélkül gazdagodna.” [kiemelés 10. oldal 2. bekezdés]

„Az I. fokú bíróságnak a megismételt eljárásban a II. fokú bíróság fent kifejtett szempontjainak megfelelően kell eljárnia. Ennek során tájékoztatnia kell az alperest az általa alkalmazott elszámolásban történt megállapodás bizonyítására. Majd ennek függvényében kell az I. fokú bíróságnak állást foglalnia abban, hogy a felperest az almérője által mért fogyasztáson felül milyen további fogyasztás, illetve áramdíj és milyen arányban terheli. A felperes részéről ezt meghaladóan történő kifizetések azok, melyek tartozatlan kifizetésnek minősülnek.” [kiemelés 10. oldal 7. bekezdés]

Fenti II. f-ú Bírósági okfejtést követve az ismételt eljárásban az I. f-ú Bíróság tehát helyesen foglalt állást, amely sikertelen alperesi bizonyítást követően nem arra a kérdésre szorítkozott, hogy „közös helyiségek áramfogyasztásának fogyasztás arányos viselésében” nem volt felek között megállapodás, hanem abban a perbeli fő kérdésben, hogy a felek között a közös területi áramfogyasztás tekintetében (függetlenül annak számítási módjától) nem jött létre megállapodás, ezért tehát felperesnek az almérőjén mért fogyasztáson felül semminemű áramdíj fizetési kötelezettsége nem volt.

Fentiek szerint eljárva és szemben a II. f-ú Bíróság hibás állításával, igenis okszerűen vonta le az I. f-ú Bíróság azt a következtetést, hogy felperest egyáltalán nem terhelte áramdíj fizetési kötelezettség az almérőjén mért fogyasztást meghaladóan.

10. Továbbá tényállás és iratellenesen állítja a II. fokú Bíróság, hogy „Felperes konzekvensen a közös helyiségek áramfogyasztásának elosztási módszerét kifogásolta, és javasolta az alperes által alkalmazott fogyasztás-arányos módszer helyett a terület arányos módszer bevezetését.”

Felperes a per során a nyilatkozataiban következetesen hangsúlyozta, hogy a felek között nem született szóbeli megállapodás, nem volt előzetes tájékoztatás alperes részéről és a bérleti szerződés sem tartalmazza azt, hogy felperes a közös területek használata után köteles lenne fizetni.

A periratot elsősre átolvasó írástudó ember számára úgy tűnhet mintha a II. fokú Bíróság szelektíven szemezgetne abból saját téves álláspontja alátámasztására, miközben a periratban fellelhető álláspontját megkérdőjelező vagy annak ellentmondó tényeket és bizonyítékokat figyelmen kívül hagyva, hova tovább valótlanul állítja az iratokból, tanúvallomásokból nyilvánvalóan kiolvasható konzekvens perbeli felperesi állásponttól eltérően megfogalmazott álláspontot.

A konzekvens felperesi álláspont II. fokú Bíróság általi önkényes, iratellenes és valótlan „átírása” a valóság olyan meghamisítása, amely a tisztességes eljáráshoz való alapjog súlyosan kirívó megsértése!

Az eljárás során keletkezett nyilatkozatok, iratok, bizonyítékok egyszerű tagadásával, negligálásával vagy átírásával megindokolt egyebekben a fentiekben kifejtettek szerint alapjaiban téves kérdésben meghozott, tényállás és iratellenes ítélet alapjaiban rombolja le a jogalanyok igazságszolgáltatásba vetett hitét, amely a II. f-ú Bíróság támadott ítéletében tetten érhető jelenség teljességgel megengedhetetlen a tisztességes eljárás követelményének érvényesülése mellett.

Fentiekre tekintettel kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panasznak és azt kiegészítő jelen beadványunknak helyt adni szíveskedjék.

Tisztelettel:

Dr. Török Gyula ügyvéd
kérelmező képv.

